

szép ellenben, ha azt látjuk, hogy egész népek, mindenekelőtt azok legszegényebbjai és a fiatalok mozgásba lendülnek. Igen, ekkor érezni lehet az ígéret szelét, egy jobb világ reményét. Legyen ez a szél a remény viharává, ezt kívánom én.

Találkozónk megfelel annak a világos kívánságnak, amely minden szülőpárban él a gyerekeit illetően: jó életet akarunk, amely mindenkinek rendelkezésére kellene állnia. De a jó élet a legtöbb ember számára sajnos egyre távolibb: elegendő nagyságú föld biztosított birtoklása, szolid fedél a fejük fölött és jó, emberhez méltó munka – *tierra, techo y trabajo* [föld, fedél és munka]. Megdöbbentő dolog: ha pápáként erről beszélek, akkor ez egyesek számára azt jelenti, hogy a pápa kommunista. De ezeknek a jogoknak a követelése nem szabályellenesség, hanem az egyház társadalmi tanítása. [Ezután a pápa kifejti az imént említett három alapkövetelményt, majd így zárja beszédét:]

Nyakig benne vagyunk a III. világháborúban, mindenesetre részletekben zajló világháborúban. Vannak olyan gazdasági rendszerek, amelyeknek háborút kell folytatniuk ahhoz, hogy fennmaradhassanak. Tehát fegyvereket állítanak elő, és adnak el. Ily módon szánják azoknak a gazdasági rendszereknek a mérlegét, amelyek feláldozzák az embert a pénz bálványának. Nem gondolnak sem az éhező gyerekekre a menekülttáborokban, sem a kényszeráttelepítésekre, sem a lerombolt lakásokra, sem a csírájukban megfojtott emberi életre. Mennyi szenvedés! Mennyi fájdalom!

Egyesek azt mondták a tanácsunkra: „Ezt a rendszert nem lehet tovább elviselni. Meg kell változtatnunk, és aztán alternatív társadalmi struktúrákat kell kialakítanunk.” Igen, ezt kell tennünk – bátran, és intelligensen is. Makacsul, de fanatizmus nélkül. Szenvedélyesen, de erőszak nélkül. És közösen! A konf-

liktusokat mindig arra irányultan megoldani, hogy magasabb szintű egységet, békét és igazságosságot érjünk el. Nekünk keresztényeknek van cselekvési útmutatónk, forradalmi programunk van. Tanácsolom nektek, hogy sürgősen olvassátok el. Olvassátok el a „nyolc boldogságot” (Máté 5,3-10), és olvassátok el a Máté-evangélium 25. fejezetét (a talentumokról és a végítéletéről: „Amit egynek tettetek a legkisebb testvéreim közül, nekem tettétek”)! Ez akcióprogramot ad a kezetekbe.

Dolgozzatok tovább ezen a nagy távlaton, hogy álmaink szárnyaljanak, és átfogják az egész valóságot! Teljes szívemmel kísérek titeket ezen az úton. Kedves nővéreim és fivéreim: Folytassátok harcotokat! Ez mindnyájunknak jót tesz. Áldás az egész emberiség számára.

Forrás: Publik-Forum 2014/23, Dossier 2-5.

Mi az a szolidaritás?

A szolidaritás...

- idegen szó, amely a latinból származik, és azt jelenti: egy közösség tagjainak belső összetartozása
- a keresztény társadalmi tanítás szerint azt jelenti, hogy az egyén lényegéből fakadóan a társadalomra irányul, a társadalom pedig a maga tagjaira
- azt jelenti, hogy „egy mindenkiért, és mindenki egyért”
- azt jelenti, hogy beleképzelem és beleérezem magamat mások helyzetébe, és eszerint teszek velük, és ők velem
- rokonszenv a többiek iránt, illetve az ellenszenvem legyőzése
- mindenkivel együtt örülni, együtt sírni, együtt szenvedni, együtt ujjongani, közösségi módon élni
- az emberi jogok elismerése az élet minden területén, mindenekelőtt a hétköznapi gondolkodásban, beszédben és cselekvésben
- az összes teremtmények jogainak elismerése, és az élet ennek megfelelő alakítása
- elismerni és támogatni a többiek tehetségét, képességeit és erősségeit
- érvényesülni hagyni és megbecsülni a különböző felfogásokat, véleményeket, világnézeteket, hitvallásokat és kultúrákat
- az igazság megismerésének növekedése szeretetben
- igazságosság mindenki számára a felebaráti szeretet és az irgalmasság talaján
- barátságos és udvarias viselkedés

- a létfontosságú javak rendelkezésre bocsátása mindenkinek
- minden ember méltóságának elismerése és tiszteletben tartása
- ahogyan Isten bánik velem, úgy én veled
- anyaiság, testvériesség
- gyengédség
- megpróbálni erőszakmentesen, párbeszéddel megoldani a konfliktusokat
- barátságos és udvarias viselkedés, egymás meghallgatása
- osztozás, szolgálat, gyógyítás
- együtt ünnepelni, enni, játszani
- senkit sem kizárni Jézus kenyereből
- Assisi Ferenchez hasonlóan az éjszaka közepén felkelni, és asztalt teríteni az éhségtől szenvedőnek, és vele enni
- azokat a teremtményeket is élni hagyni, amelyeknek az értékét és hasznosságát nem ismerjük
- megőrizni a levegő tisztaságát, nem lebetonozni a földet, nem megmérgezni a vizeket
- és így tovább...

A szolidaritás olyan csodák kindulópontja, amelyeket Jézus is végbevitt, mivel szolidárisan közeledett mindenkihez!

Fritz Giglinger

Forrás: Francesco, Advent 2008